

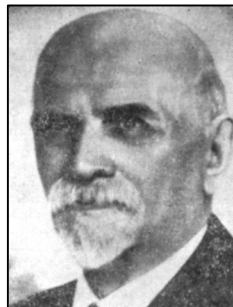
MRAZEC, LUDOVIC

Geolog

N.17 iul. 1867, Craiova - m. 9 iun. 1944, București.

Studii: Școala primară și Liceul *Carol I* din Craiova (cu excepția ultimei clase urmată la Praga, la bunicii săi, deoarece se îmbolnăvisese de paludism); superioare la București (prima licență în Farmacie, 1889) și la Geneva (licența în Științe Fizico-Naturale, 1891). Doctor în științe fizico-naturale (1892). Docent al Universității din Geneva (1893).

Membru corespondent (1901); membru titular (1905); vicepreședinte (1913-1916); președinte al Academiei Române (1932-1935).

Asistent (1894) la laboratorul de geologie al Facultății de Științe din București. Profesor (1894-1937) la catedra de cristalografie, mineralogie și petrografie înființată la Universitatea din București (1894). Întemeietor și director al Institutului geologic al României (1906-1928), înființat prin Legea din 1 februarie 1906. A avut ideea înființării unui Consiliu Național de Cercetări Științifice.

A creat Societatea română de geologie, în care a activat până în ultimul an al vieții. Membru al Societății Imperiale a Naturaliștilor de la Moscova (1905), al Academiei de științe și litere din Cracovia, al Societății geologice a Belgiei, al Comisiei Internaționale a petrolului din Londra, al Academiei de Științe a Institutului Franței. Doctor honoris causa al Universității din Strasbourg. Senator de drept.

Primul geolog român care admite originea organică a petrolului și arată că materia primă organică din care s-a format petrolul este planctonul mărilor. Cercetează (1901-1907) formarea zăcămintelor de petrol din România, poziția tectonică a masivelor de sare și este primul care descoperă fenomenul de diapirism, elaborând teoria cutelor diapire (cuta lui Mrazec, 1907) și a originii zăcămintelor de petrol din țara noastră. După 1919, împreună cu E. Jekelins, a stabilit o împărțire tectonică a câmpurilor gazeifere din Bazinul Transilvaniei, o delimitare a regiunilor posibil petrolifere cu precizări privind explorarea și exploatarea structurilor. A studiat și problema gazelor naturale și a metalelor neferoase.

Opera: **La protogine du Mont-Blanc et les roches eruptives qui l'accompagnent** (Geneva, 1892); **Curs de**

mineralogie și roci (1941), primul tratat de acest fel din România; **Contribuții la studiul petrografic al rocilor din zona centrală a Carpaților sudici** (1895); **Contribuții la studiul petrografic al rocilor din zona centrală a Carpaților Meridionali** (1897); **Privire geologică asupra formațiunilor salifere și zăcămintelor de sare din România** (1900); **Contribuții la studiul formațiunilor petrolifere din România** (1903); **Privire asupra structurii bazinului neogen al Transilvaniei și asupra zăcămintelor sale de gaz** (în colab., 1927); **Schiță tectonică a Carpaților sudici și răsăriteni după datele actuale** (în colab., 1923); **Problema geologică a petrolului în România** (1937); **Dezvoltarea exploatării miniere în România. Combustibili minieri** (1938) ș.a.